



תת"ע 40/07/16 - מדינת ישראל נגד כהן גבריאלי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 40-07-16 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כבוד השופטת ענת יהב-שופטת

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם כהן גבריאלי



הכרעת דין

לפי סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי, אני מודיעה כי מצאתי לזכות את הנאשם וזאת מחמת הספק.
כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו, כי ביום 15.12.15 בשעה 07:42 בצומת רחוב שבעת הכוכבים בהרצליה עם כביש 20, נהג הנאשם ברכבו ולא ציית לתמרור 815 - שטח הפרדה שסומן על פני הכביש, וזאת כשעבר על השטח המסומן ולא ציית לסימון.
ביום 3.7.16 בדיון ההקראה, כפר הנאשם במיוחס לו ואמר כי לא עבר על גבי השטח המסומן שעל הכביש, אלא נעמד לצידו, היסס באיזה נתיב לבחור ולאחר שהחליט המשיך בנסיעה.
לאור כך נקבע התיק להוכחות.

ביום 19.9.16 נשמעו ההוכחות בתיק.

בפרשת התביעה: העידה ע"ת 1 השוטרת רס"ב בן נעים סגילת ויולט.

במסגרת עדותה, הוגשו דוח התנועה שערכה - **1/ת**, ובמהלך עדות הנאשם ובהסכמתו אף הוגש שרטוט שערכה ביום הדין ועוד קודם עדותה - **2/ת**.

בפרשת ההגנה: העיד הנאשם כעד יחיד מטעמו ובמסגרת כך הגיש שתי תמונות שצילם במקום ובסמוך מיד לארוע **1/נ + 2/נ**.

גרסת התביעה:

בעת שהשוטרת בנעים ביצעה אכיפה של תמרור 815 (שטח הפרדה מסומן על גבי הכביש), הגיע הנאשם בנהיגה בכביש שבעת הכוכבים לכיוון מערב כשהוא בנתיב השמאלי, כשהתכוון לנסוע בכביש 20, "**לפתע נהג אחורנית, עלה על השטח המסומן 815... והמשיך לשבעת הכוכבים לכיוון מערב....**" עוד הוסיפה השוטרת, כי שדה הראייה שלה, בעת האכיפה, היה ברור וללא מסתור (בעמ' 3 ש' 19 - 24).

בחקירתה הנגדית, השוטרת מציינת כי לא ניתן לעבור מן הנתיב בו היה הנאשם לכביש שבעת הכוכבים מבלי לעבור על גבי השטח המסומן (עמ' 6 ש' 2 - 1).

כמו כן, מאשרת כי התמונות שצולמו על ידי הנאשם צולמו באותו היום ולאחר שזה נעצר על ידה ובעטייה של העבירה אשר ייחסה לו.

העדה מזהה את דמותה מן הגב (עמ' 6 ש' 15 - 20) ומציינת על גבי התמונה **1/נ** את המקום בו עמדה בעת האכיפה וראתה את ביצוע העבירה.

גרסת הנאשם:

נסע מכיוון הרצליה, כשבכוונתו הייתה להגיע לקריית טבעון, הסביר שנסע על הנתיב לכיוון ישר (שבעת הכוכבים), כאשר הגיע להסתעפות, ימינה, או אז, האט את נסיעתו עד כדי עצירה כשחך בדעתו לאן עליו להמשיך, כשראה את השוטרת מולו, ביקש את עזרתה והיא סימנה לו עם ידה להגיע אליה. הנאשם הגיע אליה תוך כדי נסיעה בנתיב בו היה, דהיינו, בכיוון ישר עם נסיעתו. לטענתו לא פנה ימינה, לא נסע אחורנית ולא עלה על גבי השטח המסומן (עמ' 9 ש' 14 - 23).

בחקירתה הנגדית, עמד על גרסתו שנסע בנתיב הישר "**שיש עליי חץ ישר**" (עמ' 9 ש' 29), ומפנה לסימון שסימן על גבי **1/נ** כמקום נסיעתו. כמו כן עמד על כך שהתמונות שצילם משקפות את המציאות כפי שהיא, בניגוד לטענת המאשימה אשר ייחסה לצילום טעות אופטית.

דין והכרעה:

לאחר שעיניתי בדו"ח **1/ת**, בשרטוט שבוצע ע"י השוטרת **2/ת** ובצילומים שהוגשו ע"י הנאשם **1/נ** ו-**2/נ**, נותר בליבי ספק האם השוטרת אכן ראתה את הנאשם מבצע את העבירה שבו הוגש וזאת אף על פי שהאמנתי לשוטרת שהעידה על פי מה שחשבה שראתה.

המדובר בשתי עדויות השונות זו מזו בכל נקודה שהיא, השוטרת מתארת סיטואציה בה הנאשם כבר נסע ועלה על הנתיב השמאלי לכביש 20, כאשר לאחר שחך בדעתו נסע אחורה, עלה על גבי השטח המסומן וסטה שמאלה לכיוון כביש שבעת הכוכבים.

ואילו הנאשם טוען, כי לא פנה בשום שלב לכביש 20 ובעצם המשיך את נסיעתו ישר. אם כי תוך כדי היסוס והאטת נהיגתו עד למאוד.

ההשוואה בין השרטוט שבוצע ע"י השוטרת **2/ת** והתמונות שצולמו מיד ובסמוך לארוע **1/נ + 2/נ** מתארים מצב דברים אחר לחלוטין ובהיות התמונות מתעדות באופן מדויק את הדברים אין לי אלא לקבל אותן ככאלו שמתארות באופן נכון את המציאות ואבהיר.

1. בת/ת השוטרת שרטטה מצב דברים בו נראה כאילו השטח המסומן נמצא קדימה לפניו וממשיך ומשורטט עד לימין מקום עמידתה ובמקביל אליה. כך שלפי עדותה, העבירה בוצעה באופן ברור כך שהנאשם פנה שמאלה כשהוא מגיע ועובר אותה לשמאלה ואז, כך לפי השרטוט, חוזר אחורה בנהיגה ומשנה נהיגתו תוך כדי נסיעה על גבי השטח המסומן ממש לפניו עד כדי כך שנמצא במקביל אליה מימין.

בנ/נ + 2/נ אין זאת אלא שמקום עמידתה של השוטרת נמצא לאחר סיום השטח המסומן והעבירה המתוארת לא יכולה להתבצע עפ"י התיאור שניתן על ידה, אלא רק קדימה לפניו, כך שבשום שלב לא יכולה הייתה לראות את הנאשם מסיים את ביצוע העבירה לימינה, כפי ששרטטה.

בענין זה יש להפנות לתשובת השוטרת לשאלה האם היא יכולה לראות בתמונות את תחילת ביצוע העבירה וסימנה שם היא אומרת "**תחילת העבירה... בוצעה קודם לצילום ולא רואים אותה בתמונות שהוגשו.... לא רואים את תחילת העבירה ולא את סיום העבירה**" (עמ' 7 ש' 25 - 28).

ובהמשך לשאלת הנאשם מחדדת את התשובה, "**בתמונות שצילמת לא רואים את תחילת העבירה ולא את סיום העבירה**" (בעמ' 8 ש' 8).

לא ברור לבית המשפט, איך יתכן שבתמונות שהוגשו ניתן לראות בברור את הסימון על גבי הכביש בהתפלגות בין הכבישים ועדיין נטען כי לא ניתן להצביע על המיקום אליו מכוונת השוטרת, אבל באופן תמוה יותר, לא ברור כיצד ניתן ליישב את התמונה והשרטוט המתארים מצבים שונים לחלוטין כאשר

לפחות את סיום העבירה שלפי השרטוט ביצע הנאשם, לימין השוטרת, כאשר ע"ת זו טוענת שלא ניתן לראות מקום זה בתמונות.

אין זאת אלא כי לא ניתן לסמוך על השרטוט שהוגש ככזה המשקף את המציאות כפי שהייתה.

לו רצתה המאשימה להזים עדותו של הנאשם ותצלומים ככאלה שיש בהם משום הטעייה, היה עליה לבקש להגיש תצלומים אחרים שיש בהם משום הזמת עדותו, לפחות בנקודה זו.

2. נקודה נוספת שיש כדי להחליש את גרסת התביעה, השוטרת בעדותה עומדת על כך שבמקום יש "**עומסי תנועה**" (עמ' 8 ש' 10), וכן בחקירתה הראשית אומרת "**מדובר בשעות עמוסות מבחינת תנועת כלי הרכב**" (עמ' 4 ש' 11 - 12). ואכן לפי התמונות שהוגשו ניתן לראות את מצב הכבישים ועומס התנועה נכון לרגע ביצוע העבירה, כמו כן, ניתן לראות שבמקום יש טורי כלי רכב הנוסעים בנתיב הכביש.

לכן, לא נראה לביהמ"ש כיצד יכול הנאשם להיכנס לכביש 20 ואז לבצע נסיעה אחורנית כאשר מיד ובצמוד אליו יש טור מכוניות, אשר בפעולה זו שלו, עליו לגרום לכל אותו טור כלי הרכב לבצע נסיעה אחורה.

3. בנוסף, ע"פ הצילום- ממול מקום עמידת השוטרת מצוי עמוד שאליו מוצמדים 3 תמרורים מעוגלים, כך שאף בנקודה זו נותר בליבי ספק, האם כאשר תמרורים אלו מוצבים במקום זה ונמצאים בקו הראיה של השוטרת יש אל מול מקום האכיפה, יכולה הייתה השוטרת לראות באופן ברור וללא כל הפרעה את אשר היא מתארת. אין לדעת האם מה שראתה, בוצע על ידי הנאשם זה.

ובכל מקרה, יש להפנות לת/ת שם נרשם ע"י העדה "**שדה ראייה ברור, רחב ונקי ללא מסתור**", כאשר אין זה כך ואף השוטרת בחקירתה הראשית מודה כי זהו מקום האכיפה וכי לפניו מוצבים תמרורים אלו.

לענין זה יש לראות ב**1/נ**, שם סימנה השוטרת ב-**x** את מקום עמידתה כאשר לטענה ועדותה שם עומדת ואוכפת כאשר התמרורים נמצאים ממש לפניו.

4. סתירה נוספת- עפ"י השרטוט **2/ת** שהוגש ניתן לראות כאילו מדובר בשטח רחב שמסומן על גבי הכביש. בניגוד ל**1/נ + 2/נ** שם השטח המסומן הינו צר.

לשאלת בית המשפט מהו רוחב שטח ההפרדה, ענתה השוטרת: "**אני יכולה לומר שרוחב של רכב וגם לא קטן יכול לעלות על שטח ההפרדה ועדיין נשאר מקום משני צדדי ואני טוענת שהנאשם צילם את שטח ההפרדה מרחוק ולכן שטח ההפרדה נראה צר מהמציאות**" (עמ' 7 ש' 21 - 18).

בענין זה אין לי אלא לומר שבתמונות נראים באופן ברור כלי רכב הנמצאים משני צדדי של השטח המסומן וניתן לראות את היחס בין הרכב ורוחבו לבין השטח המסומן כאשר נמצא עולה באופן ברור שהשטח המסומן צר מרוחב הרכב.

דהיינו, לא ניתן לטעון שבצילום ה"נגמתי" של הנאשם רק השטח המסומן נראה מעוות בעוד שאר העצמים וכלי הרכב הינם נכונים ותואמים לממדים במציאות.

5. ובסופו של דבר וכהמשך ישיר לעומסי התנועה ולתשובת העדה שלא ניתן לראות בתמונות את תחילת וסיום העבירה (בעיקר לענין סיום ביצוע העבירה), הרי שאז גם העדה לא יכולה הייתה לראות את העבירה או לפחות את סיומה ובוודאי שלא לאור עומסי התנועה כאשר יש טורי כלי רכב צפופים בכל הנתיבים.

לאור כל זאת ומאחר שהתביעה לא הצליחה להרים את הנטל המוטל על שכמה, הרי שנותר בליבי ספק סביר בדבר ביצוע העבירה המתוארת בכתב האישום ואני מזכה את הנאשם.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי מהיום.



ניתנה היום, ט' בחשוון תשע"ז, 09 בנובמבר 2016 במעמד הצדדים

חתימה